

ΟΡΙΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

της Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

Η τροποποίηση του άρθρου 116,2 του Συντάγματος αποτελεί πια γεγονός. Και επιστέγασμα αγώνων που άρχισαν με τη σύσταση της Συντονιστικής Επιτροπής Γυναικείων Οργανώσεων και Γυναικείων Τμημάτων των Κομμάτων για την καθιέρωση των ποσοτώσεων, με σκοπό την ουσιαστική ισότητα των φύλων, το 1988.

Ωστόσο, την οριστική του μορφή ο αγώνας του Συνδέσμου μας πήρε το 1995, οπότε, εν όψει μελλοντικής μεταρρύθμισης του Συντάγματος, προβάλαμε συγκεκριμένα την ανάγκη τροποποίησης του άρθρου 116,2: ΟΧΙ πια «αποκλίσεις» από την ισότητα· αντίθετα, ισότητα χωρίς εξαιρέσεις, και μάλιστα ουσιαστική και όχι τυπική. Για την πραγματοποίησή της επιβάλλεται η λήψη ειδικών θετικών μέτρων (ποσοτώσεων, προτιμήσεων κ.ά.)

Ο αγώνας μας κορυφώθηκε με ειδική μελέτη της γράφουσας, που διανεμήθηκε στα πολιτικά κόμματα και στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Και με δημόσια συζήτηση στην οποία καλέσαμε τους αρμόδιους πολιτικούς και επιστημονικούς παράγοντες, στις 18 Δεκεμβρίου 1997.

Μετά από αυτά, στροφή 180° πραγματοποιήθηκε το Μάη του 1998, τόσο στο Συμβούλιο Επικρατείας όσο και στη Βουλή. Η ουσιαστική ισότητα θεωρήθηκε αναγκαία και από τα δύο αυτά σώματα-κλειδιά.

Η όλη εξέλιξη φαίνεται καθαρά στα διάφορα τεύχη του «Αγώνα»¹, που ενημέρωναν, ύστερα από κάθε νέο γεγονός, τα μέλη μας και γενικά τους αναγνώστες.

Η τελική φάση του αγώνα χρειάστηκε νέες προσπάθειες για την ψήφιση της νέας διάταξης του ά. 116,2 που προτείναμε, από την Αναθεωρητική, πλέον, Βουλή. Στις 6 Απριλίου 2001 ψηφίσθηκε πράγματι από αυτήν, μαζί με άλλες νέες διατάξεις, το σχετικό άρθρο, που υιοθέτησε τη διατύπωσή μας.

Επαναλαμβάνουμε το ακριβές κείμενό του:

«Δεν αποτελεί διάκριση λόγω φύλου η λήψη θετικών μέτρων για την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Το κράτος μεριμνά για την άρση των ανισοτήτων που υφίστανται στην πράξη, ιδίως σε βάρος των γυναικών.»

Το γεγονός αυτό αποτελεί ιστορική στροφή προς την ουσιαστική ισότητα των φύλων στην Ελλάδα.

Σε όλους τους τομείς της ζωής και της δράσης η πολιτεία οφείλει πλέον να μεριμνά, για να γίνει η ισότητα πράξη ζωής.

Αλλά και η επαγρύπνηση και αποφασιστική στάση της καθεμιάς μας είναι αναγκαίες. Ας μη δεχόμαστε ανισότητες παθητικά σε καμιά εκδήλωση της ζωής, ούτε στον ιδιωτικό ούτε στον εργασιακό ούτε στο δημόσιο χώρο.

Η καθεμιά μας να διορθώσει πρώτα τη δική της στάση, αλλά και να επισημαίνει τις ανισότητες που συναντά. Και να τις αναφέρει σε μας, ώστε να αντιδράσουμε οργανωμένα. Και νικηφόρα, όπως τώρα. **Από μας όλες εξαρτάται η κατά βάθος αξιοποίηση της κατάκτησης, που πραγματοποιήσαμε με την αλλαγή της διατύπωσης της ισότητας στο θεμελιώδη νόμο του κράτους, στο Σύνταγμα.**

---

1. Βλ. ιδίως τεύχη 59-60/1995, 63-64/1997, 65/1998, 69/2000.